

عنوان مقاله:

اخلاق و تاثیر کلام اخلاقی مصلح الدین سعدی شیرازی

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

سعدالله رحیمی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، کرمان

کبری رحیمی - دانشجوی دکتری مطالعات زنان، علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

مصلح الدین سعدی شیرازی، در سال ۶۰۶ ه. ق. در شیراز زاده شده، و در جوانی به بغداد رفته و در نظامیه بغداد علوم رایج زمان خود را فراگرفته است. سعدی پس از بازگشت به شیراز دو اثر معروف با نام های بوستان در حوزه ادبیات مثنوی و گلستان را درنثر مسجع، که دارای نکته های اخلاقی، اجتماعی و فرهنگی پر بار هستند، نوشته است. علاوه بر این، او آثاری در سایر قالب های ادبی نظیر قصیده، قطعه، ترجیع بند و تک بیت به زبان فارسی و عربی نیز، دارد. سعدی مصلحی اجتماعی و آموزگاری اخلاقی است که با پند و اندرز کوشش می کند در مقابل ظلم و نابرابری بایستد یا دست کم تا حدی از ناروایی های آن را بکاهد. البته، او تقدیرگراست و حتی، افتادن برگ از درخت را ناشی از اراده خداوند میدانند؛ پس در اندیشه و تفکری که بر اثر سیر و سیاحت و تجربه کسب کرده است، بر این باور است که خوبی و بدی در ذات انسانها سرشته شده و قابل تغییر نیست. سعدی ضمن پند و اندرز حاکمان و بزرگان، از مهر و مهرورزی، عدالت و برابری، احسان و نیکوکاری و عشق به هم نوع با بردباری کامل، سخنراوان دارد، که زمینه ساز تربیت خلق و خوی و منش و رفتار فرد در اجتماع می شوند و بر این منوال الگویی می شوند که جامعه را اصلاح و انسان را از زندگی راضی می گردانند. مطالب با روش توصیفی تحلیلی و برگ برداری از کتاب ها و مقاله ها گردآوری شده است. سعدی در ۲۷ ذیحجه سال ۶۹۰ ه. در شیراز درگذشته است

کلمات کلیدی:

سعدی شیرازی، اخلاق، تربیت، مصلح اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1480959>

